

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010426
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3811010426.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému E. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí 22. októbra 2013 prejednal odvolania obžalovaného E. R. a prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. júla 2013, sp. zn. 3T/140/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného E. R. a prokurátora z a m i e t a j
ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. júla 2013, sp. zn. 3T/140/2011, bol obžalovaný E. R. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistený deň koncom mesiaca január až začiatkom mesiaca február 2011, potom, čo okolo 10. januára 2011 prevzal veci na uskladnenie a tieto uložil do bližšie nezisteného domu v obci N. H., okres D., na pokyn vlastníka veci O. H. tieto veci a to 4 ks pneumatík s hliníkovými diskami o rozmeroch 215x55mm s priemerom 16 palcov na VW Passat, sadu 4 pneumatík s plechovými diskami o rozmere 195x75mm s priemerom 15 palcov na Fiat Ducato, miešadlo na zmiešanie farby zn. PROTOL, murársku lyžicu, murársky hoblík a murársky meter spolu v hodnote 720 Eur vzal, odniesol ich na bližšie nezistené miesto, nevrátil ich na opakované výzvy vlastníkovi a naložil s nimi bližšie nezisteným spôsobom, čím spôsobil O. H. prisvojením veci škodu vo výške 720 Eur.

Za tento trestný čin bol okresným súdom odsúdený podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 22 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 720 Eur poškodenému O. H., nar. XX.X.XXXX, bytom N. H., M. R. H. XXX/XXX.

Súčasne tým istým rozsudkom bol obžalovaný E. R. podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu detí E. R., nar. X.XX.XXXX a E. R., nar. XX.XX.XXXX a v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku vyšetrovateľ určil, že je povinný platiť D. R. na výživu E. R. počnúc dňom 23.1.2007 výživné 40 Eur

mesačne a E. R. od marca 2007 20 Eur mesačne, a to do konca mesiaca, plneniu tejto povinnosti sa v Dolných H. vyhýbal od 23.1.2007 na E. R., od 28.02.2007 na E. R. do 14.6.2011 tým, že zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť, následne bol a je nezamestnaný, pričom nebol a nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pracuje len občas, a to brigádnicke, pričom D. R. zaplatil od 9.3.2009 do 26.11.2010 na výživnom 2.200,-Kč (82,42 Eur) a 430 Eur a E. R. dňa 9.2.2011 - 1.500,-Kč (61,95 Eur) a na výživnom zostal dlhovať D. R. 2.367,58 Eur a E. R. od 3.12.2010 do 14.6.2011 - 178,05 Eur.

Citovaný rozsudok ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, napadli odvolaniami obžalovaný E. R. pre nesprávnosť výrokov o vine, o treste a o náhrade škody a prokurátor v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o oslobodení obžalovaného spod obžaloby za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. a o treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. a vo výroku o treste. Podľa názoru prokurátora sa obžalovaný úmyselne vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti voči E. R. od marca 2007 do októbra 2010 a voči E. R. ml. od 23.1.2007 do 3.12.2010, pričom D. R. zaplatil 2.200 Kč (82,42 Eur) a 430 Eur a na výživnom jej zostal dlhovať 2.247,58 Eur. Vzhľadom na to, že podľa prokurátora nedošlo k zapretiu otcovstva a obžalovaný je zapísaný v rodnom liste ako otec E. R., bol obžalovaný povinný plniť vyživovaciu povinnosť na E. R. matke dieťaťa najmenej do októbra 2010, odkedy sa dieťa nachádza u manželov O.. Poukazoval ďalej na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu v Chomutove zo dňa 8.4.2010, sp. zn. 30C 123/2007, v ktorom je okrem iného uvedené, že najmenej dva mesiace rozhodnej doby pre počatie dieťaťa manželia spoločne žili a preto nie je vylúčené, že medzi nimi nedošlo k intímnym stykom. Vzhľadom na uvedené okolnosti a dobu neplnenia vyživovacej povinnosti voči E. R. od 28.2.2007 do októbra 2010 nie je podľa názoru prokurátora možné konštatovať, že závažnosť činu je nepatrná. Vo vzťahu k E. R. ml. uviedol, že aj keby obžalovaný splnil vyživovaciu povinnosť voči nemu v plnom rozsahu, neprichádzalo by podľa prokurátora do úvahy oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por.. Navyše podľa názoru prokurátora obžalovaný nespĺnil vyživovaciu povinnosť na E. R. ml. za obdobie od 23.1.2007 do nadobudnutia jeho plnoletosti, t. j. do 3.12.2010 a v tomto období mal platiť výživné matke syna D. R., s čím sa súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevysporiadal. Poukazoval ďalej na to, že poškodený E. R. ml. na hlavnom pojednávaní dňa 12.4.2012 síce vypovedal, že on má uhradené výživné, avšak podľa názoru prokurátora sa mohol vyjadriť len k výživnému od 3.12.2010, t. j. od nadobudnutia plnoletosti. Podľa prokurátora súd prvého stupňa vôbec nebral do úvahy, že obžalovaný dlhuje výživné na E. R. ml. od 23.1.2007 do 3.12.2010 a to D. R. vo výške 2.247,58 Eur (celkový dlh na E. do nadobudnutia plnoletosti a na E. do októbra 2010 s prihliadnutím na zaplatené výživné) a s týmto dlhom, ktorý voči D. R. neuhradil, sa žiadnym spôsobom nevysporiadal. Na podklade uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu modifikoval odvolací návrh prokurátora okresnej prokuratúry a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súčasne navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný E. R. podané odvolanie bližšie písomne neodôvodnil a ani sa nezúčastnil na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, hoci upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo riadne a včas doručené 30.9.2013 a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, pričom svoju neúčasť ani neospravedlnil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 11. septembra 2013, vykonal dňa 22. októbra 2013 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného (obžalovanému E. R. bolo predvolanie na verejné zasadnutie riadne a včas doručené, bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, avšak na verejné zasadnutie sa nedostavil a ani svoju neúčasť do dňa konania verejného zasadnutia hodnoverným spôsobom neospravedlnil) a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých

obžalovaným i prokurátorom napadnutých výrokov o vine, vrátane oslobodzujúceho výroku, o treste a o náhrade škody rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného E. R. a prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup konania, či už v prípravnom, tak aj v konaní pred súdom prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní neboli vytýkané žiadne chyby, pričom odvolací súd v procesnom postupe sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd vo vzťahu k odsudzujúcim výrokom o vine obžalovaného, o treste a o náhrade škody zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Svoje skutkové zistenia podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného E. R.. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré podrobne poukázal okresný súd, na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o ich hodnovernosti a správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa. Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia. Dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa vytvárajú totiž aj podľa zistenia odvolacieho súdu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, ktorým veci poškodeného O. H., ktoré okolo 10. januára 2011 prevzal na uskladnenie, odniesol na bližšie nezistené miesto, nevrátil ich na opakované výzvy vlastníčkovi a naložil s nimi bližšie nezisteným spôsobom, čím spôsobil O. H. prisvojením si veci škodu vo výške 720 Eur.

Okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného E. R. ako prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a aj tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Rovnako vecne správne, v súlade s vykonanými dôkazmi a s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por. je tiež výrok o náhrade škody vo výške 720 Eur.

Krajský súd vzhľadom na už uvedené nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine, o treste a o náhrade škody v prospech obžalovaného tak, ako sa domáhal svojím odvolaním, preto podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. R. ako nedôvodné zamietol.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd aj vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného E. R. spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Okresný súd správne zistil, že žalovaný skutok sa síce stal, avšak vzhľadom na dôkazy a argumenty, na ktoré podrobne poukázal,

tento nie je trestným činom. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd prvého stupňa rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie, podľa ktorého konanie obžalovaného uvedené v oslobodzujúcom výroku napadnutého rozsudku, z hľadiska ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. nepatrnej závažnosti nie je trestným činom, je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval ani odvolanie prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.